

Wspomnienie pośmiertne o prof. dr. hab. Bolesławie Goncecie (1920–1993)

Bolesław Gonet urodził się 5 listopada 1920 roku w Korczynie, koło Krosna. Jako młodzieniec w wieku szkolnym poświęcał wiele swego czasu harcerstwu. Po latach, już Seniorowi w 1989 roku profesorowi Gonetowi został nadany "Złoty Krzyż Zasługi dla ZHP z mieczami", a w 1982 roku Odznaką "70 lat Harcerstwa Polskiego". Kiedy wybuchła wojna w 1939 roku złożył się na ochotnika do Komendy Wojskowej Miasta Krosna, czego dowodem jest nadany Mu "Medal za udział w Wojnie obronnej 1939 rok".

W okresie okupacji pracował w lasach Gen. Szeptyckiego w Korczynie jako praktykant leśny i tam też działał w oddziale Armii Krajowej. Za działalność w okresie okupacji został już w 1947 roku odznaczony "Krzyżem Partyzanckim", a w 1990 roku londyńskim "Krzyżem Armii Krajowej".

Na studia na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie wstąpił w 1945 r. a dyplom magistra inżyniera nauk leśnych w zakresie użytkowania lasu, uzyskał 30 czerwca 1948 roku. Jeszcze jako student, od 1 września 1947 roku podjął pracę w SGGW na stanowisku młodszego asystenta, w Zakładzie Dendrometrii, pod kierunkiem prof. Grochowskiego. Od 1 września 1949 roku został mianowany starszym asystentem w Zakładzie Użytkowania Lasu, kierowanym przez prof. F. Krzysika.

Na Wydziale Technologii Drewna SGGW przeszedł wszystkie kolejne stopnie kariery naukowej: adiunkta, docenta i profesora. Tutaj też w wyniku obowiązującego postępowania Rada Wydziału Technologii Drewna nadała Mu obydwie stopnie naukowe: doktora i doktora habilitowanego nauk technicznych (1965 rok) i występowała z wnioskiem o nadanie przez Radę Państwa tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego w 1975 r. i zwyczajnego w 1990 r.

W czasie wieloletniej, bo czterdziestoczworoletniej pracy naukowo-dydaktycznej, profesor B. Gonet wykładał na studiach inżynierskich i magisterskich z zakresu: hydrotermicznej i plastycznej obróbki drewna, "produkcji wyrobów giętych", "nauki o drewnie" i "stosowania statystyki w badaniach drewna". Pod kierunkiem profesora B. Gonetę wykonano ponad 80 prac dyplomowych magisterskich. Był też w latach 1974–1977 organizatorem i

kierownikiem studium podyplomowego z zakresu hydrotermicznej obróbki drewna i w latach 1979–1981 Kierownikiem Studium Doktoranckiego.

W czasie pracy w Uczelni pełnił też profesor B. Gonet różne funkcje administracyjne: był kierownikiem Zakładu Mechanicznej Technologii Drewna, a w latach 1981–1987 był dwukrotnie wybrany na 3-letnie kadencje Dziekana Wydziału Technologii Drewna. W uznaniu zasług poniesionych dla SGGW profesor B. Gonet został odznaczony: Złotą Odznaką za Zasługi dla SGGW, Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Obszar zainteresowań naukowych profesora B. Goneta obejmował zagadnienia dotyczące badań właściwości drewna, szczególnie drewna bukowego, topolowego i świerkowego drewna rezonansowego, oraz badania z zakresu hydrotermicznej obróbki drewna i relaksacji naprężeń w drewnie. Ogółem, dorobek publikowany profesora B. Goneta obejmuje ponad 140 pozycji, z czego część prac weszła do literatury światowej, o czym świadczą powoływania się w fachowej literaturze niemieckiej, amerykańskiej i japońskiej oraz w szwajcarskim “Holzkunde”.

Swoje prace prof. B. Gonet przedstawiał też na sympozjach w kraju i za granicą, również w czasie gościnnych wykładów w Politechnice w Zurichu.

Prof. B. Gonet był promotorem w dwóch zakończonych przewodach doktorskich oraz w jednym przewodzie zakończonym nadaniem tytułu akademickiego doktora honoris causa. Poza działalnością naukową i dydaktyczną profesor B. Gonet udzielał się również społecznie:

- od 1966 roku był członkiem Komitetu Technologii Drewna PAN,
- w latach 1976–1980 był członkiem Rady Naukowo-Technicznej przy Ministrze Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, co ma odzwierciedlenie w nadanej Mu Odznace “Za Zasługi dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego”,
- był członkiem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Leśnego, przewodniczącym komisji odznaczeniowej. Za swoją działalność był odznaczony Złotą Odznaką Honorową Polskiego Towarzystwa Leśnego oraz nadano Mu status członka honorowego,
- był członkiem zarządu Uczelnianego ZNP i delegatem na Zjazd ZNP.

Po ukończeniu 70 roku życia, profesor przeszedł na emeryturę z dniem 30 września 1991 roku i wtedy całą swoją energię poświęcił działalności politycznej w Polskim Stronnictwie Ludowym — Mikołajczykowskim.

W zaprzyjaźnionych Mu kołach panował pogląd, że miał duże szanse na fotel senatora, a co najmniej mandat poselski w Sejmie RP III kadencji.

Zmarł nagle, 11 lipca 1993 roku. Pogrzeb odbył się 19 lipca 1993 r. na Cmentarzu Powązkowskim d. Wojskowym w Warszawie.

Prof. dr hab. Leszek Żukowski